

בית משפט לתביעות קטנות בבאר שבע

ת"ק 24-03-24468 הפטר ואח' נ' שניידר ואח'

לפני כבוד השופט, סגן הנשיא יניב בוקר

התובעת והנתבעת שכנגד הדסה הפטר

נגד

הנתבעות והתובעת שכנגד 1. ולנטינה שניידר
2. יפה בשירי

פסק דין

1 לפני תביעה ותביעה שכנגד בגין עוולות נטענות על פי חוק איסור לשון הרע, תשכ"ה – 1965.

2

3

תמצית הטענות בכתב התביעה

4

התובעת היא בעלת דירה בבניין מגורים משותף בו מתגוררות הנתבעות.

5

6 על פי הנטען בכתב התביעה, בתאריך 5.2.2023 הגישה נציגות וועד הבית של הבניין, למפקח על

7

הבתים המשותפים, תביעה כנגד התובעת בטענה שלקחה לחשבונה האישי כספים שגבתה בתקופה

8

שבה כיהנה כראש הנציגות.

9

10 המפקח על הבתים המשותפים דחה את התביעה.

11

12 לטענת התובעת, גם לפני פסק הדין וגם אחריו, הנתבעות פרסמו פרסומים קשים ומבזים, כלשונה,

13

במסגרתם כינו אותה רודפת כסף, בעלת התנהלות לקויה, שקרנית, עושקת, גנבת וייחסו לו מעשי

14

מרמה, זיוף ועבירות פליליות, וזאת לעיני כל המשתתפים בקבוצת הוואטסאפ המשותפת של בניין

15

המגורים.

16

17 התובעת שלחה מכתבי התראה לנתבעות, אך הן לא חזרו בהן מטענותיהן אלא טענו "אמת דיברתי"

18

והפנו לכתב התביעה שהוגש למפקח על הבתים המשותפים, על אף פסק דינו שדחה את טענותיהן.

19

20 על יסוד האמור, ביקשה התובעת לחייב את הנתבעות בתשלום פיצוי בסך של 33,700 ₪

21

וכן 2,000 ₪ בגין עגמת נפש ו- 2,000 ₪ בגין הוצאות המשפט.

22

בית משפט לתביעות קטנות בבאר שבע

ת"ק 24-03-24468 הפטר ואח' נ' שניידר ואח'

1 לכתב התביעה צורפו הנספחים הבאים: כתב התביעה שהוגש על ידי הנציגות למפקח על רישום
2 המקרקעין; פסק דין ביניים של המפקח מיום 7.12.2023; פסק דין סופי של המפקח מיום
3 14.12.2023; תכתובות מאת הנתבעת 1 בקבוצת הוואטסאפ; תכתובת מאת הנתבעת 2 באותה
4 קבוצה; ניסיונות התובעת להסביר את טענותיה לקבוצה; מכתבי התראה; פירוט חלק מהוצאות
5 התובעת; אישור ניהול הוועד שניתן לתובעת; אישור בעלי הדירות להצטרפות הבניין כחבר באגודה
6 לתרבות הדיור; קבלות ששלחה התובעת למי ששילם דמי וועד.

7

8

תמצית הטענות בכתב ההגנה

9 הנתבעות טענו בכתב הגנתן, כי במהלך ניהול הבית המשותף על ידי התובעת, ועד הבית לא תיפקד,
10 לא היה ניקיון בבניין, איסוף הכספים מהדיירים לא היה מסודר. לטענת הנתבעות התובעת שילמה
11 100 ₪ בזמן שדיירים אחרים שילמו 700 ₪.

12

13 עוד טענו הנתבעות, כי התובעת העלתה את דמי הוועד על פי גחמותיה ומצד שני הורידה את דמי
14 הוועד לדיירים אחרים (כמו לנתבעת 2 בעת שהייתה עמה בקשר טוב, כלשונן).

15

16 לטענת הנתבעות, התובעת פתחה פייבוקס בחשבון הבנק האישי שלה ובכך ערבבה בין כספי
17 הדיירים לחשבונה האישי כשהיא אינה מספקת קבלות עבור הוצאות שדיווחה.

18

19 עוד טענו הנתבעות, כי כאשר העירו לתובעת על התנהגותה, העדיפה לנקוט בעצמה בלשון הרע
20 כלפיהן ואף איימה לפנות לערכאות משפטיות.

21

22 לטענת הנתבעות, עומדת להן הגנת אמת בפרסום, שכן מה שנכתב על ידן היה אמת והיה בפרסום
23 עניין ציבורי לדיירי הבניין.

24

25 לדידן של הנתבעות, ניתן ללמוד על כך מהקביעות שנקבעו בפסק הדין אצל המפקח על רישום
26 המקרקעין.

27

28 לכתב ההגנה צורפו הנספחים הבאים: רשימות מתוך הפייבוקס של הבניין; התכתבויות בין
29 הצדדים; ורשימת הוצאות.

30

תמצית הטענות בכתב התביעה שכנגד

32 הנתבעות טענו בכתב התביעה שכנגד כי התובעת פרסמה כנגדן פרסומים שקריים בקבוצת
33 הוואטסאפ המשותפת של בניין המגורים, לעיני כל המשתתפים בקבוצה.

34

בית משפט לתביעות קטנות בבאר שבע

ת"ק 24-03-24468 הפטר ואח' נ' שניידר ואח'

1 בין היתר, טענו הנתבעות כי התובעת כתבה: "תדברי עם גברת יפה שהביאה מנקה לגינה ולא הביאה
2 לי קבלה על סך 600 ש"ח"; "כרגע את גונבת מכל הבניין חשמל ותחזוקה משותפת" וכן: "מספיק
3 לחיות על חשבון אחרים..". ועוד.

4
5 עוד טענו הנתבעות, כי התובעת האשימה אותן בכך ששיחקו עם הכסף של הוועד בפתיחת תביעות.

6
7 הנתבעות ביקשו לחייב את התובעת בסך של 33,700 ש"ח ללא הוכחת נזק; ב- 1,500 ש"ח בגין עוגמת
8 נפש; וב- 2,500 ש"ח בגין הוצאות המשפט.

9
10 לכתב התביעה שכנגד צורפו המסמכים הבאים: התכתבויות בקבוצת הוואטסאפ של הדיירים;
11 התכתבויות בין הצדדים; מכתבי תשובה; וחשבוניות על ייעוץ משפטי.

12
13 תמצית הטענות בכתב ההגנה שכנגד

14 בכתב הגנתה שכנגד חזרה התובעת על טענותיה העובדתיות מכתב התביעה והוסיפה כי מרבית
15 הציטוטים אליהם הפנו הנתבעות הם ציטוטים נעדרי פרסום, מתוך התכתבות פרטית בין התובעת
16 לנתבעות.

17
18 לגבי הציטוט על אי קבלת קבלה, טענה התובעת כי ציינה עובדה פשוטה כי מעולם לא קיבלה לידיה
19 קבלה עבור העבודה ואם הקבלה קיימת היא בידי הנתבעת 2.

20
21 לעניין טענות הנתבעת 1, טענה התובעת כי הנתבעת 1 ממילא לא הייתה מוסכמת לפתוח הליכי
22 תביעה כפי שעשתה, בשם הנציגות, וכי בעלי דירות שונים לא הסכימו לכך.

23
24 התובעת הוסיפה כי אין כל לשון הרע באזכור אפשרות פנייה לערכאות.

25
26 התובעת צירפה לכתב ההגנה שכנגד: העתק הודעות וואטסאפ בין הצדדים לעניין שכירת שירותי
27 גננות; תכתובות בין בעלי הדירות; העתק הודעת וואטסאפ של אחת מבעלות הדירות בבניין לאחר

28 פרסום פסק הדין; והודעת אחת מבעלות הדירות בבניין בעניין צירוף מיום 31.5.2023 בהליך לפני
29 המפקח על המקרקעין.

30
31 ביום 21.7.2024 שמעתי את עדויות התובעת והנתבעות לפניי ואת חקירותיהן.

32
33 בשלהי הדיון התרתי לשני הצדדים להשלים מסמכים לצורך הוכחת טענותיהן העובדתיות.

34

בית משפט לתביעות קטנות בבאר שבע

ת"ק 24-03-24468 הפטר ואח' נ' שניידר ואח'

ביום 19.8.2024 צירפה התובעת את מלוא כתבי הטענות מההליך הקודם בין הצדדים, לפני המפקח על המקרקעין וכן את החלטותיו ופסק דינו.

הנתבעות צירפו ביום 19.8.2024 חלק מהתכתבויות וואטסאפ בקבוצת הבניין המשותף.

ביום 29.8.2024 הגיבה התובעת על המסמכים המצורפים והבהירה כי בחלק הראשון המדובר בהתכתבות פרטית; ולגבי מחיקת הודעות – הבהירה התובעת כי המדובר במחיקת הודעות שנשלחו על ידי בעלי דירות אחרים.

דין והכרעה

התביעה שכנגד

על פי סעי' 1 ו-2 לחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה – 1965 (להלן: "חוק איסור לשון הרע"):

"1. לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול –

(1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרם לשנאה, לבוז או ללעג מצדם;

(2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו;

(3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו, במשלח ידו או

במקצועו;

(4) לבזות אדם בשל גזעו, מוצאו, דתו, מקום מגוריו, גילו, מינו, נטייתו המינית או מוגבלותו;

בסעיף זה – "אדם" – יחיד או תאגיד; "מוגבלות" – לקות פיסית, נפשית או שכלית, לרבות

קוגניטיבית, קבועה או זמנית.

2. (א) פרסום, לענין לשון הרע – בין בעל פה ובין בכתב או בדפוס, לרבות ציור, דמות, תנועה, צליל

וכל אמצעי אחר.

(ב) **רואים כפרסום לשון הרע**, בלי למעט מדרכי פרסום אחרות –

(1) **אם היתה מיועדת לאדם זולת הנפגע** והגיעה לאותו אדם או לאדם אחר זולת הנפגע;

(2) אם היתה בכתב והכתב עשוי היה, לפי הנסיבות, להגיע לאדם זולת הנפגע". (ההדגשות שלי –

י.ב.).

לפיכך, התכתבות פרטית שנשלחה על ידי אדם אחד לאדם אחר, באמצעי מאובטח כגון וואטסאפ,

לטלפון הפרטי של אותו אדם – אינה בבחינת לשון הרע על פי החוק.

מרבית האמירות שייחסו הנתבעות לתובעת, בכתב תביעתן שכנגד, נעשו במסגרת התכתבות

פרטית בוואטסאפ בין התובעת לאחת הנתבעות, ולפיכך נעדרות כל עילה תחת החוק.

בית משפט לתביעות קטנות בבאר שבע

ת"ק 24-03-24468 הפטר ואח' נ' שניידר ואח'

1 לעניין האמירות: "יתדברי עם יפה שהביאה מנקה לגינה ולא הביאה לי קבלה על סך 600 ₪"
2 ו"בטח שאין (כסף בקופת הוועד – י.ב.), כי אתן משחקות עם הכסף בפתיחת תביעות!", הרי
3 שהגעתי למסקנה כי אין המדובר כלל בלשון הרע כמובנו של מונח זה בחוק איסור לשון הרע.
4

5 על פי הפסיקה, "ינותח ביטוי במסגרת עוולת לשון הרע, בארבעה שלבים, כאשר **בשלב הראשון**
6 **תבורר המשמעות העולה מן הביטוי, בהתאם לאמות המידה המקובלות על האדם הסביר.**
7 ומכאן, שיש לפרש את הביטוי באופן אובייקטיבי, בהתאם לנסיבות החיצוניות וללשון המשתמעת
8 [...]. **בשלב השני, יש לברר האם מדובר בביטוי אשר החוק מטיל חבות בגינו, בהתאם לסעיפים**
9 **1 ו-2 לחוק ובהתאם לתכלית החוק לעניין איזונים חוקתיים. בהנחה שעברנו את השלב השני, יש**
10 **לברר, בשלב השלישי, האם עומדת למפרסם אחת ההגנות המנויות בסעיפים 13-15 לחוק. בשלב**
11 **האחרון, אם נקבעה חבות, אזי יבחנו הפיצויים."**
12 (מתוך ע"א 7380/06 דרור חטר-ישי נ' מרדכי גילת (2.3.2011) – פורסם בנבו).
13

14 כידוע, "המבחן לפרשנות הפרסום הוא מבחן אובייקטיבי. בעניין תומרקין נ' העצני הציג השופט
15 מלץ את המבחן כך: "המבחן הקובע הוא, מהי, לדעת השופט היושב בדיון, המשמעות שקורא
16 סביר היה מייחס למילים". בעניין זה חזר בית המשפט על העיקרון שנקבע עוד בטרם חוקק
17 החוק, הפסיקה הוסיפה וקבעה, כי יש לפרש את הפרסום לפי "המובן הטבעי והרגיל של המילים".
18 לפיכך אין לפרש את הפרסום בדרך בה היו בוחנים מסמך משפטי ומנתחים תכנוי".
19 (מתוך א' שנער, דיני לשון הרע, מהדורת 1997, עמ' 109-110 – י.ב.).
20

21 את התגובה שפרסמה התובעת, הקורא הסביר יקרא באופן רציף יחד עם הודעות קודמות
22 שבקשר אליהן פורסמה.
23

24 קריאת ההתכתבות שקדמה לאמירה "יתדברי עם יפה שהביאה מנקה לגינה ולא הביאה לי קבלה
25 על סך 600 ₪", מעלה כי היא נכתבה בתשובה לטענה כנגד התובעת, שהיא אינה מציגה את מלוא
26 הקבלות בגין ההוצאות השונות של הוועד.
27

28 אמירת התובעת נאמרה כאמירה עובדתית, ושוכנעתי מהראיות שהונחו לפניי ומעדויות הצדדים,
29 כי היא הייתה נכונה בשעה שנאמרה. קורא סביר לא היה מסיק מאמירה זו כי הנתבעת 2, חלילה,
30 העלימה או גנבה כספים, אלא כי, פשוטו כמשמעו, טרם העבירה קבלה לידי התובעת ולכן
31 התובעת לא יכולה להציגה.
32

33 לעניין האמירה, "בטח שאין (כסף בקופת הוועד – י.ב.), כי אתן משחקות עם הכסף בפתיחת
34 תביעות!", הרי שהיא נאמרה בהקשר שבו הנתבעות פועלות לקידום הליך משפטי כנגד התובעת,

בית משפט לתביעות קטנות בבאר שבע

ת"ק 24-03-24468 הפטר ואח' נ' שניידר ואח'

1 שלא צלח כלל, במובן זה שההוצאות שנפסקו כנגד הנתבעות עלו על הסכום הזעום שנפסק כי על
2 התובעת לשלם, שכן התביעה העיקרית נדחתה.

3
4 לפיכך, האמירה היא בבחינת ביקורת, לגיטימית, על התנהלותן של הנתבעות באותה עת וקורא
5 סביר היה מבין זאת, בוודאי לאחר קריאת פסק דינו של המפקח על המקרקעין.

6
7 לאור כל האמור לעיל – התביעה שכנגד נדחת והנתבעות (התובעת שכנגד) תשלמנה לתובעת
8 הוצאות משפט בגין תביעתן, בסך 500 ₪ כל אחת.

התביעה העיקרית

9
10 התובעת צירפה בנספחים 4 ו-5 לכתב תביעתה את אמירותיהן של הנתבעות כלפיה בקבוצת
11 הוואטסאפ של דיירי הבניין המשותף.

12
13 מאחר שאין מחלוקת כי המדובר בהתכתבות במסגרת זו, לה חשופים כלל דיירי הבניין (ראה סעי'
14 6 לכתב ההגנה), הרי שאלמנט הפרסום מתקיים.

15
16 עיינתי באמירות השונות שמצויינות בנספחים אלה ומרביתן ניתנות לסיווג כביקורת (גם אם
17 בוטה) או כהגנת עניינן של הנתבעות עצמן שנטען כי לא שילמו במועד לועד (ראה סעי' 15(3) ו-
18 15(4) לחוק איסור לשון הרע).

19
20 מלבד זאת, הקורא הסביר לא יפרש כל אמירה על "שקר" או "חוצפה" או "התנהלות לקויה"
21 כביטוי משפיל או מבזה בעיני הבריות, וגבולות השיח המותר רחבים בהרבה.

22
23 כידוע, ההגנה על הבעת דעה היא רחבה יותר מהגנות אחרות על פי חוק איסור לשון הרע, וזאת
24 מטעמים ברורים של הגנה על חופש הביטוי וויכוח ציבורי פתוח וחופשי.

25
26 יפים לענייננו הדברים הבאים מתוך דני"א 7325/95 **ידיעות אחרונות בע"מ ואח' נ' קראוס ואח'**,
27 פ"ד נב (3) 1:

28
29 "ככלל, הגנות תום-הלב נוחות למפרסם יותר מהגנת האמת בפרסום. הדברים מתבהרים
30 מתוך התבוננות בהגנה הנפוצה ביותר מבין הגנות תום-הלב, היא ההגנה של הבעת דעה
31 (סעיף 15(4) לחוק). מרכז הכובד של הגנה זו טמון בתום-לבו של המפרסם. עיקרה של
32 הגנה זו במצב דעתו הסובייקטיבי של המפרסם. כפי שהובא בפסק-דינו של השופט
33 שמגר בד"נ 9/77 חברת החשמל לישראל בע"מ ואח' נ' הוצאת עיתון "הארץ" בע"מ ואח'
34 [9], ביחס להגנה של הבעת דעה בתום-לב, "תום-הלב... הוא המבחן העיקרי. עליו להביע

בית משפט לתביעות קטנות בבאר שבע

ת"ק 24-03-24468 הפטר ואח' נ' שניידר ואח'

1 דעתו האמיתית בתום-לב" (שם, בעמ' 365). בכך טמון השוני המרכזי בין הגנה זו לבין
2 הגנת האמת בפרסום, המבוססת על קיומו של הצדק אובייקטיבי לפרסום. בהתאם לכך,
3 הסכים השופט שמגר להשקפה שלפיה הגנת תום-הלב מעניקה הגנה לכותב אשר הביע
4 דעה, גם אם היא בלתי נכונה, מופרזת או מונעת מדעה קדומה, וגם אם היא מאפשרת
5 לקוראיה או לשומעיה לקרוא לתוכה רמזים מרמזים שונים (שם). ברוח זו נפסק גם כי
6 הגנת תום-הלב מעניקה הגנה גם ל"דעה, הנאמרת בתום-לב, בנסיבות המוזכרות בסעיף
7 – אף אם אינה מעוגנת במלואה במציאות" (דברי השופט בך בע"א 4/85 צור נ' הוכברג
8 ואח' וערעור שכנגד [10], בעמ' 257).

9 בגישה זו משתקפים מאפיינים אחדים של ביטויים של הבעת דעה, המצדיקים פריסת
10 הגנה רחבה יותר עליהם. ראשית, במתן הגנה להבעת דעה, ללא קשר לנכונותה, בא לידי
11 ביטוי הפער בין אמירות עובדתיות לבין אמירות שהן בבחינת הבעת דעה. פעמים רבות לא
12 ניתן להעמיד הבעת דעה, מעצם טיבה, למבחנים אובייקטיביים של נכונות או אי-נכונות.
13 כפי שמציין השופט Powell בפרשת (1974 Powell v. Robert Welch Inc.) [44] (בעמ'
14 339 לפסק-הדין): "Under the First Amendment there is no such thing as a
15 false idea". בכך, שונה הבעת דעה מטענה שבעובדה, אשר אין לה ערך חוקתי אם אין
16 היא אמיתית (שם). כעולה מן הדברים המובאים לעיל, גישה יסודית זו אומצה גם אצלנו.
17 אכן, אין זה אלא ביטוי נוסף להנחה הבסיסית בדיני חופש הביטוי, שלפיה התחרות בין
18 הדעות והרעיונות השונים לבין עצמם היא שתוביל לחשיפת האמת (ראו דברי השופט
19 אגרנט בבג"ץ 73/53, 87 חברת "קול העם" בע"מ ואח' נ' שר-הפנים [11], בעמ' 877). על-
20 מנת להשיג מטרה זו, דרוש ויכוח ציבורי פתוח וחופשי, אשר אין עליו מגבלות. השופט
21 לנדוי מציין על רקע זה בעניין ד"ר 9/77 הנ"ל [9] (בעמ' 351), כי:
22 "ביחס להיקף הזכות להבעת דעה [ההדגשה במקור – ת' א'] בתום-לב (להבדיל מהצגת
23 העובדות) מוכן אני לקבל... שהוויכוח בעניינים ציבוריים השנויים במחלוקת מותר לו
24 להיות 'uninhibited, robust and wide-open' (ללא מעצורים, ללא איסתניסיות
25 ופתוח לרווחה). הדבר דרוש כדי לא לחסום בירור חפשי של פלוגתות מדיניות ואחרות
26 שלציבור עניין בהם. כאן גובר חופש הביטוי על המגמה להגן על שמו הטוב של הפרט"
27 (ההדגשה שלי – ת' א'; ראו גם דברי השופטת בן-פורת בע"א 723/74 הוצאת עיתון
28 "הארץ" בע"מ ואח' נ' חברת החשמל לישראל בע"מ ואח' [12], בעמ' 321).". (ההדגשות
29 שלי – י.ב.).

בית משפט לתביעות קטנות בבאר שבע

ת"ק 24-03-24468 הפטר ואח' נ' שניידר ואח'

1 עם זאת, הגנה זו אינה ניתנת לביטויים שהם במובהק האשמה ישירה בעבירה פלילית.

2
3 כד, אמירותיה של הנתבעת 1 מיום 12.7.2022, 14.7.2022, 31.7.2022 ו- 2.8.2022, 4.10.2022,
4 ומיום 14.12.2022, הן אמירות המאשימות את התובעת באופן ישיר בביצוע עבירות פליליות,
5 מבלי שהוכח כלל כי כך קרה, ולמעשה, ההיפך הוא הנכון שכן פסק דינו של המפקח על המקרקעין
6 (שהוא בבחינת השתק פלוגתא גם בהליך זה), קבע כי התובעת אינה נדרשת להשיב סכום כלשהו
7 לקופת הוועד.

8
9 הנתבעת 1 כתבה, בין היתר: **"גנבת מעל ומעבר"**; **"השתמשת בשיטה של אימים, השתקה**
10 **והעדרה, העלבה, גנבה.."**; **"לא גנבת מספיק?"**; **"גזלת ועשקת את כספי הדיירים"**; **"שיקרת**
11 **ורימית לא פעם, יש הוכחות לא מעטות לכך... כולל זיוף תומכים בך..."**.

12
13 דברים אלה, שלא הוכחו כדברי אמת לאור פסק דינו הברור של המפקח על המקרקעין, אינם
14 יכולים לחסות תחת הגנת תום הלב או אמת דיברתי, ואינם בבחינת "הבעת דעה" גרידא.

15
16 על פרסומים אלה, על הנתבעת 1 לפצות את התובעת.

17
18 למען הסר ספק – התביעה כנגד הנתבעת 2 נדחית – והוצאותיה יקוזזו כנגד ההוצאות שנפסקו
19 לזכות התובעת בתביעה שכנגד (קרי – 500 ₪).

20
21 לעניין השיקולים שישקול בית המשפט בקביעת גובה הפיצויים קבע בית המשפט העליון את
22 הדברים הבאים:

23 **ברגיל בתביעות לשון הרע, כמו גם בענייננו, הינו סעד של פיצויים. חיובו של אדם**

24 **בפיצויים בגין לשון הרע הוא רב תכליתי:**

25 **"הפיצויים אשר אותם מוסמך בית משפט לפסוק למי שנפגע מעוולת לשון הרע מגמתם**

26 **כפולה: ראשית, ליתן סיפוק לנפגע, הן על ידי שיוכל לדעת כי מכירים בכך שנעשתה**

27 **כלפיו עוולה בכך שפגעו ללא הצדקה בשמו הטוב, והן על ידי כך שסכום הפיצוי שישולם**

28 **לו יוכל לשפר במשהו את מצבו ולקרבו במידת האפשר - עד כמה שכסף יכול לתרום לכך -**

29 **למצב שהיה נתון בו קודם התרחשות העוולה.**

30 **שנית - כפי שנאמר כבר בפסיקת בית משפט זה - נועדו הפיצויים הנקבעים בגין עוולת**

31 **לשון הרע גם כדי 'שיחנכו את הקהל ויחדירו לתודעתו כי שמו הטוב של אדם, בין אם**

32 **הוא איש פרטי, ובין אם איש ציבור, אינו הפקר, וכי יש ממש במה שנאמר בספר**

33 **'קוהלת': 'טוב שם משמן טוב'... הווה אומר: פיצויים אשר יש בפסיקתם משום מגמה**

34 **עונשית ומגמה מתכנת ומרתיעה כאחד..." [...]**

בית משפט לתביעות קטנות בבאר שבע

ת"ק 24-03-24468 הפטר ואח' נ' שניידר ואח'

1 לפסיקת הפיצויים יש איפוא, בנוסף לפונקציה התרופתית המסורתית שלהם, של
 2 השבת המצב לקדמותו, גם פונקציה מחנכת, פונקציה הרתעתית ויש הסבורים שאף
 3 פונקציה עונשית, הגם שעניין אחרון זה אינו נקי מספקות וקשיים בשל הריחוק בין
 4 תפקידם המסורתי של דיני הנזיקין לבין מטרות הענישה (עניין ספירו, בעמ' 57; חאלד
 5 גנאים, מרדכי קרמניצר, בועז שגור לשון הרע – הדין המצוי והרצוי (2005) 401 - 403).
 6 הנוק בו מדובר בענייננו הוא נזק טהור לשמו הטוב של המערער, שכן לא נטען בפנינו כי
 7 הפרסום גרם נזק ממון. כיצד יקבע בית המשפט את שיעור הפיצויים במקרה זה?
 8 "בפסיקת פיצויים בגין לשון הרע יתחשב בית המשפט, בין היתר, בהיקף הפגיעה,
 9 במעמדו של הניזוק בקהילתו, בהשפלה שסבל, בכאב והסבל שהיו מנת חלקו, ובתוצאות
 10 הצפויות מכל אלה בעתיד. הבחינה היא אינדיבידואלית. אין לקבוע "תעריפים". בכל
 11 מקרה יש להתחשב בטיב הפרסום, בהיקפו, באמינותו, במידת פגיעתו ובהתנהגות
 12 הצדדים. אכן, התנהגותו של הניזוק לפני פרסום ולאחריו עשוי להוות אמצעי בעזרתו
 13 ניתן לעמוד על נזקו. בדומה, התנהגותו של המזיק אף היא עשויה להשפיע על שיעור הנזק
 14 והערכתו" (רע"א 10520/03 איתמר בן גביר נ' אמנון דנקנר (פורסם בנבו)).

נבחן שיקולים אלה בענייננו:

17 היקף הפגיעה אינו רב, שכן מי שנחשף לפרסומים הם השכנים בבניין המשותף בלבד, שהם, על פי
 18 חומר הראיות, כ- 10 בעלי דירות, לכל היותר, מלבד הנתבעת 1 והתובעת.

19 אין להשוות פרסום מעין זה להשפלה ולביזוי הנגרמים על ידי פרסומים בכלי התקשורת או
 20 ברשתות חברתיות הפתוחות לכל.

21 בנוסף, אמינותם של הפרסומים לוקה בחסר, וזאת בלשון המעטה, שכן השכנים נחשפו, מן
 22 הסתם, לפסק דינו של המפקח על המקרקעין ולדחיית הטענות כלפי התובעת.

23 סוף דבר – לאור כל האמור לעיל, אני מחייב את הנתבעת 1 לשלם לתובעת את הסכומים שיפורטו
 24 להלן, בתוך 30 ימים מיום קבלת פסק הדין, אחרת ישאו הפרשי הצמדה וריבית פיגורים כחוק
 25 מהיום ועד לתשלום המלא בפועל:

- 26 א. 3,000 ₪ כפיצויי על הפרסומים – בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק מהיום ועד
 27 לתשלום המלא בפועל;
 28 ב. 1,000 ₪ בגין הוצאות המשפט בתביעה העיקרית ובתביעה שכנגד – בצירוף הפרשי
 29 הצמדה וריבית כחוק מהיום ועד לתשלום המלא בפועל.
 30
 31
 32
 33

בית משפט לתביעות קטנות בבאר שבע

ת"ק 24-03-2468 הפטר ואח' נ' שניידר ואח'

1 המזכירות תשלח את פסק הדין לצדדים בדואר רשום.
2
3 ניתן להגיש בקשת רשות ערעור לבית המשפט המחוזי בבאר-שבע בתוך 15 ימים מיום קבלת פסק
4 הדין.

5
6 פסק הדין ניתן היום, ב' אלול תשפ"ד, 05 ספטמבר 2024, בלשכתי, בהעדר הצדדים.
7

8 יניב בוקר, שופט, סגן הנשיא
9

